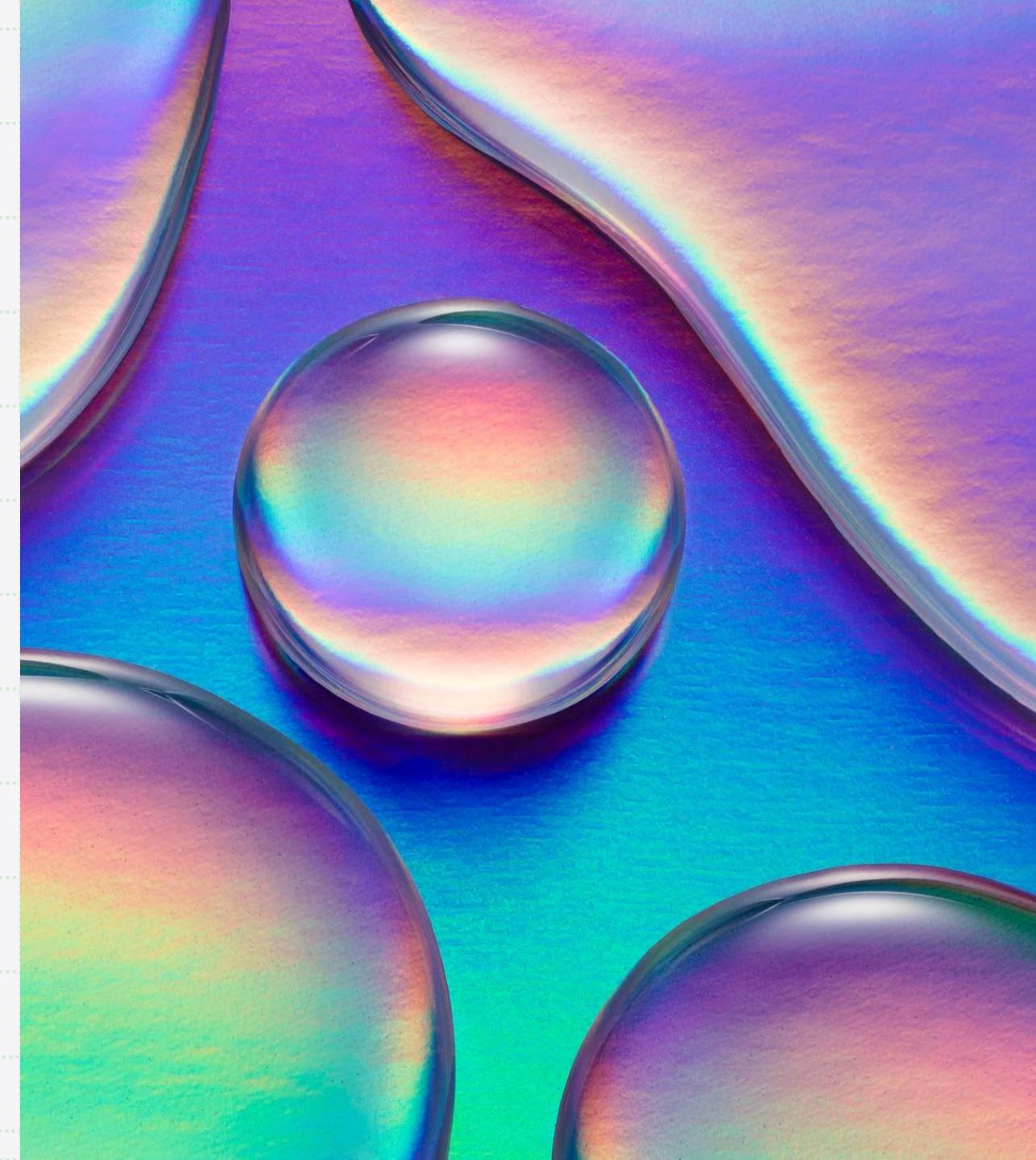

IMPRESIJA I PRIKAZ

Andrijana Deletić-Milačić, prof.

Impresija je...

- Impresija je kratki tekst u kojem autor **subjektivno** iznosi svoje utiske o nečemu:
- književnom djelu
- filmu
- fotografiji
- slici
- građevini
- spomeniku
- književnom liku
- osobi

Impresija je zasnovana na...

- posmatranju
- utisku
- osjećanjima
- detaljima (boje, zvuci, likovi, pokreti...)

Struktura impresije

- Uvod: navesti o čemu ćeš pisati, kao i razloge odabira baš tog predmeta, lika, djela, slike...
- Razrada: subjektivno iznošenje čulnih utisaka, doživljaja, zasnovanih na odabranim detaljima.
- Zaključak: iznošenje ličnog stava/komentara o predmetu pisanja.

Utisci...

- Kako vam se svidio film?
- Što je najuočljivije u njemu?
- Koji su najtužniji, najnapetiji, najstrašniji djelovi filma?
- Kako je na vas uticao film?
- Napišite impresiju na osnovu filma.

Primjer impresije

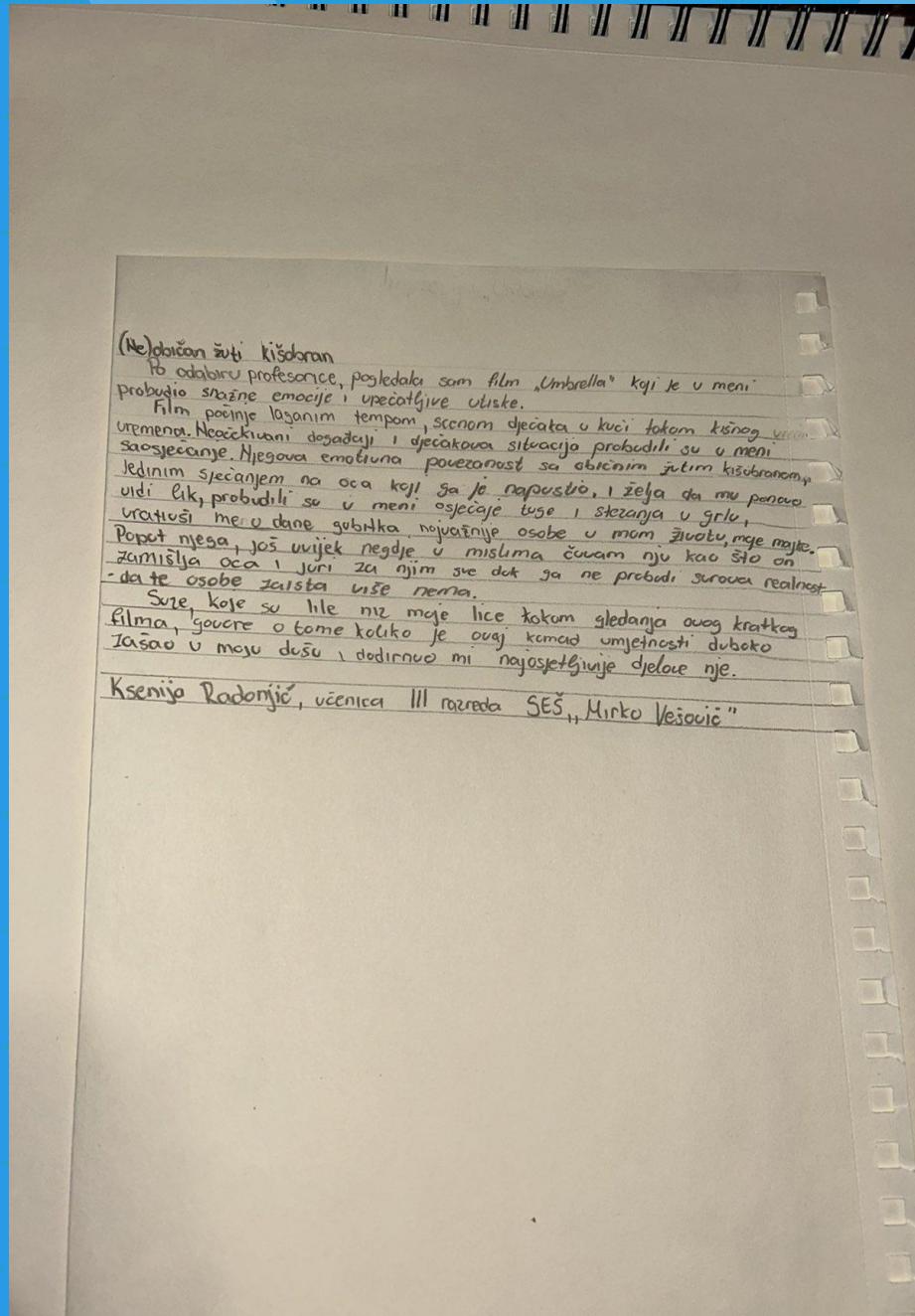
(Ne)običan žuti kišobran

Po odabiru profesorice, pogledala sam film „Umbrella” koji je u meni probudio snažne emocije i upečatljive utiske.

Film počinje laganim tempom, scenom dječaka u kući tokom kišnog vremena. Neočekivani događaji i dječakova situacija probudili su u meni saosjećanje. Njegova emotivna povezanost sa običnim žutim kišobranom, jedinim sjećanjem na oca koji ga je napustio, i želja da mu ponovo vidi lik, probudili su u meni osjećaj tuge i stezanja u grlu, vrativši me u dane gubitka najvažnije osobe u mom životu, moje majke. Poput njega, još uvijek negdje u mislima čuvam nju kao što on zamišlja oca i juri za njim sve dok ga ne probudi surova realnost – da te osobe zaista više nema.

Suze, koje su lile niz moje lice tokom gledanja ovog kratkog filma, govore o tome koliko je ovaj komad umjetnosti duboko zašao u moju dušu i dodirnuo mi najosjetljivije djelove nje.

Ksenija Radonjić, učenica III razreda SEŠ „Mirko Vešović“

Primjer impresije

Boja života

Nijesam očekivao da će danas da pišem impresiju, ali priča je vrijedna da joj se posveti pažnja. U pitanju je žuti kišobran koji nosi nešto više od obične boje.

Taj žuti kišobran, toliko upadljiv da ga je nemoguće ne primijetiti u filmu, nije samo stvar, već samo djelić slagalice po imenu život. Početak filma i suze u očima koje su krile tugu jer sam mislio da dječak više nikada neće osjetiti očev zagrljaj, zamijenio je osjećaj sreće što mu je ženska osoba pružila toplinu i ljubav, i dala snagu da zauvijek sačuva uspomenu na oca otvorivši radnju za kišobrane.

Mislim da je film dosta poučan i da krije samo jednu u nizu poenti života, a to je da nikad ne zaboravimo voljene i uvijek budemo oni koji drugima mogu biti izvor sreće i utjeche.

Matej Jovanović, učenik III razreda SEŠ „Mirko Vešović“

Boja života

Nijesam očekivao da će danas da pišem impresiju, ali priča je vrijedna da joj se posveti pažnja. U pitanju je žuti kišobran koji nosi nešto više od obične boje.

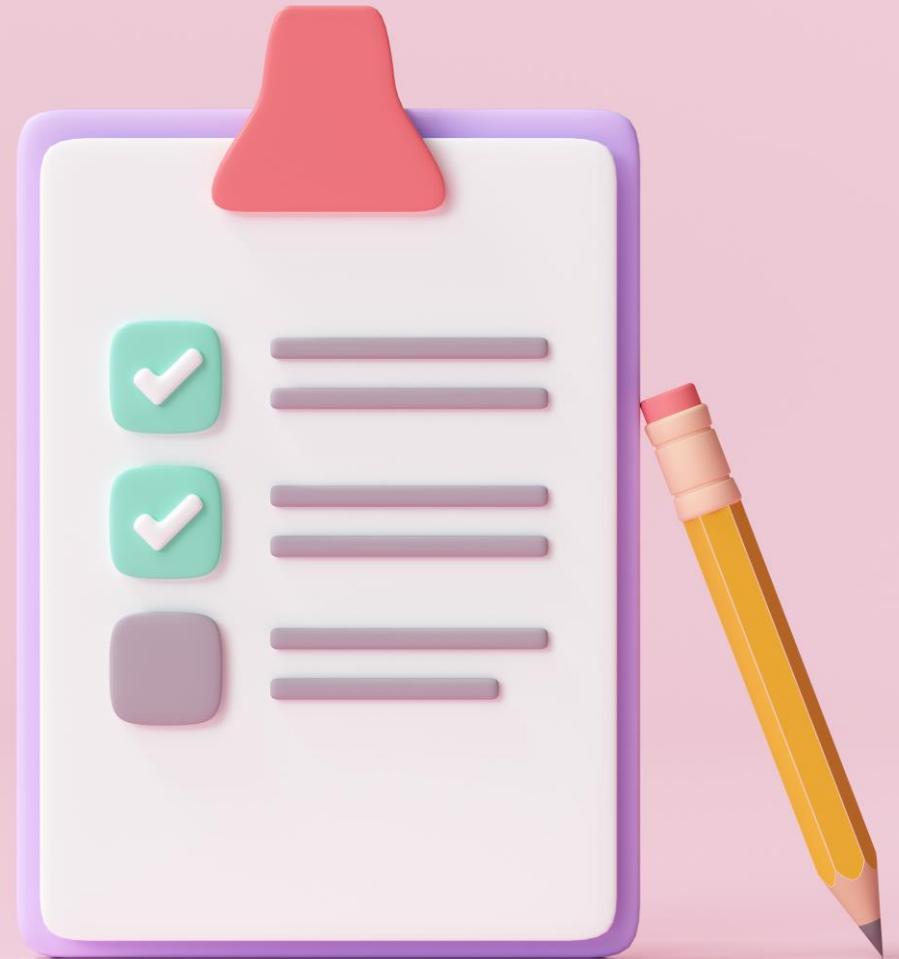
Taj žuti kišobran, toliko upadljiv da ga je nemoguće ne primjetiti u filmu, nije samo stvar, već samo djelić slagalice po imenu život. Početak filma i suze u očima koje su krile tugu jer sam mislio da dječak više nikada neće osjetiti očev zagrljaj, zamijenio je osjećaj sreće što mu je ženska osoba pružila toplinu i ljubav, i dala snagu da zauvijek sačuva uspomenu na oca otvorivši radnju za kišobrane.

Mislim da je film dosta poučan i da krije samo jednu u nizu poenti života, a to je da nikad ne zaboravimo voljene i uvijek budemo oni koji drugima mogu biti izvor sreće i utjeche.

Matej Jovanović
Učenik III razreda
SEŠ „Mirko Vešović“

Prikaz je zasnovan na...

- činjenicama
- detaljima
- komentarima
- stavovima
- argumentima
- primjerima
- citiranju tuđih misli

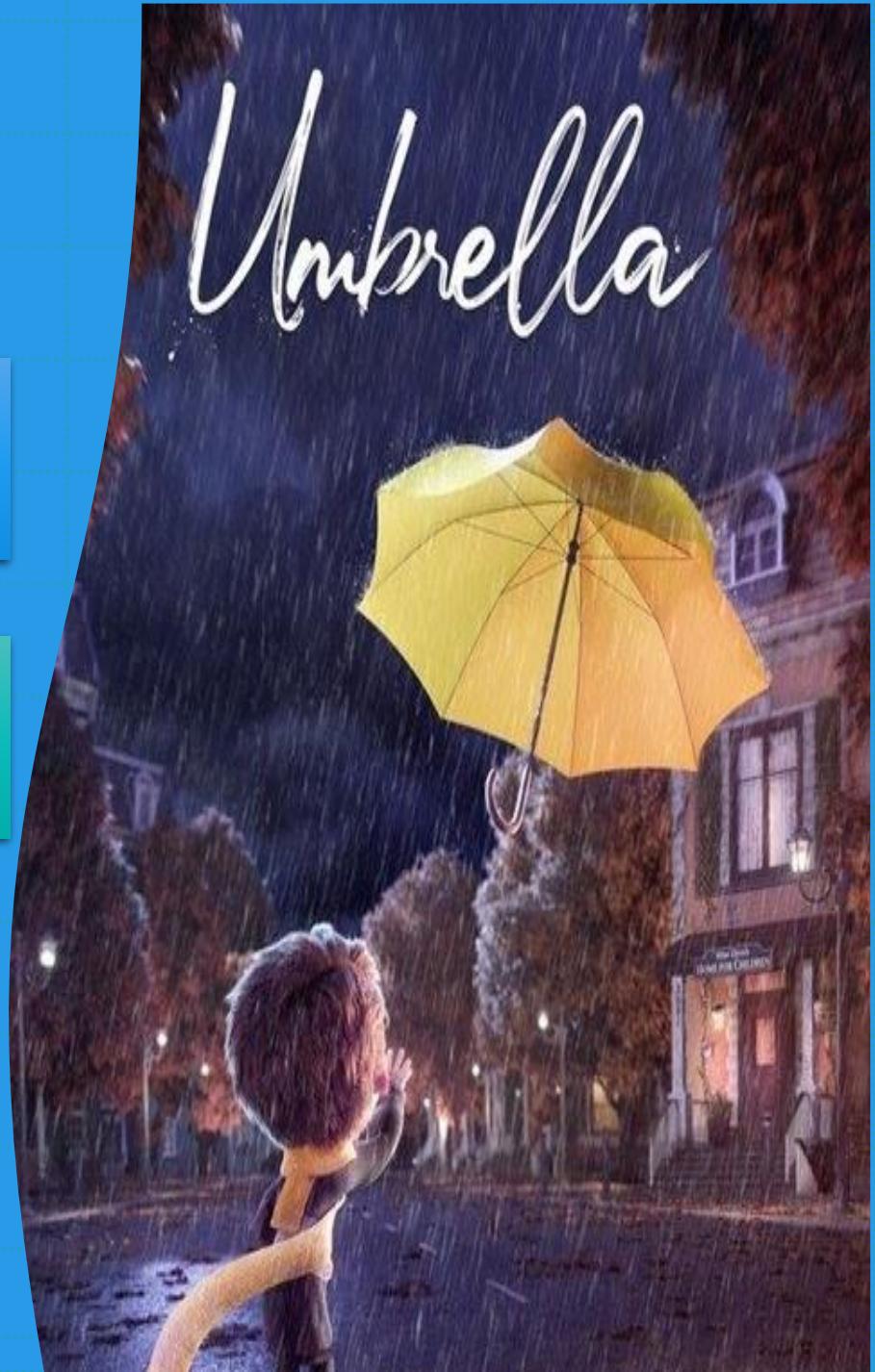
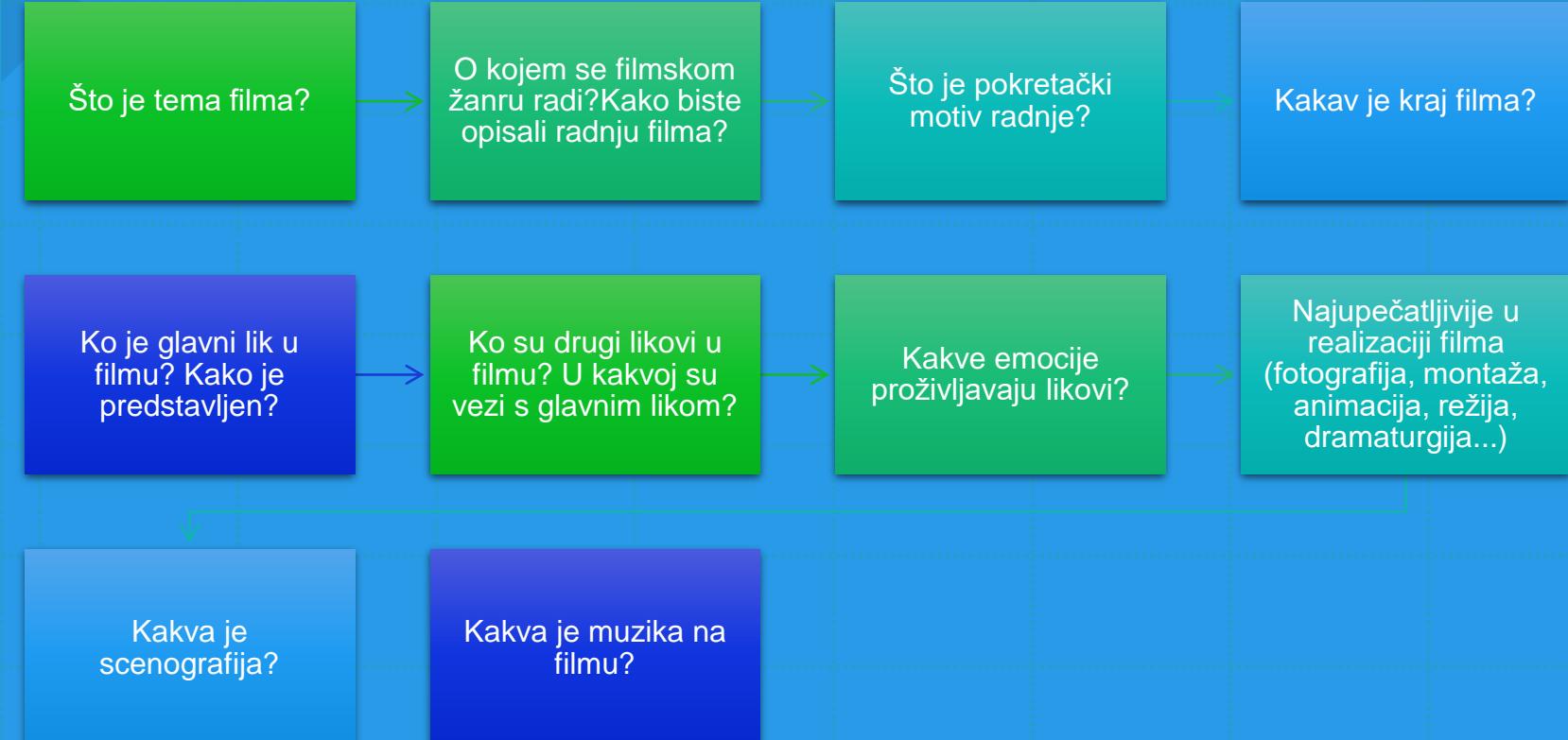

Struktura prikaza

- Uvod: kratko izložiti ono o čemu ćete pisati u prikazu.
- Razrada: jasno prikazivanje djela o kojem se govori kroz navođenje detalja, komentara, argumenata, činjenica...
- Zaključak: iznošenje stava uz navođenje dobrih i loših strana.

Ponovo pogledaj film *Umbrella*

Domaći zadatak

- Napisati prikaz na osnovu analiziranog filma *Umbrella*.

Primjer domaćeg zadatka

Film „Umbrella“ je veoma emotivna priča koja nas kroz niz događaja izazvanih jednostavnim svakodnevnim predmetom, kišobranom, uvodi u priču o usamljenom dječaku.

Kišobran postaje simbol priče koji nam ukazuje na važnost malih stvari u životu. Detalji, koje su nam prikazali Helena Hilario i Mario Pece, režiseri ovog filma, poput boje kišobrana, njegove istorije i putovanja, mogu dodatno dati uvid u važnost jednog jednostavnog predmeta i njegovog uticaja na sudbine likova.

Film počinje prikazom dječaka ostavljenog u domu zbog nemaštine njegovog oca i nemanja mogućnosti da mu obezbijedi normalan život. Dječak, usamljen i ostavljen među nepoznatim ljudima, jedinu utjehu i sjećanje na oca pronalazi u kišobranu. Ostali likovi ne shvataju vrijednost kišobrana kojeg čuva i brani od ostalih. S obzirom na to da je animirani film, likovi ne govore, već je sve zasnovano na mimici, govoru tijela i muzici u pozadini. Melodija daje dodatne znakove i pomaže nam da shvatimo i raspoznamo osjećanja likova, posebno dječaka sa žutim kišobranom. Djevojčica, koja je prikazana na početku filma, odaje nam utisak nezadovoljstva i razmaženosti. Ta scena nam ukazuje kako često možemo biti nesvjesni naše sreće i nezadovoljni sitnicima, iako bi one nekome značile sve. Dječak nije živio djetinjstvo kao ostala djeca, žudio je za ocem i kišobranom koji je predstavljao sjećanje na posljednji susret sa njim. Međutim, u žutom kišobranu pronalazi snagu, hrabrost, pa čak i ljubav. U filmu je prikazano kako jedan običan predmet može biti veza između ljudi koji zauvijek ostaju u sjećanju i vrijeme ih ne može izbrisati. Na kraju, dječak, sada već starac, izvlači pouku iz svoje najveće rane i otvara svoju radnju sa kišobranima. Koliko god vremena prošlo, rana ne zarasta i dovodi starca do halucinacije prikazane u posljednjoj sceni filma, ali ga pad vraća u realnost ukazujući na bol koji nikada neće proći.

„Kišobran“ je metafora potrebe za povezanošću i podrškom kojom se ukazuje da iako smo možda sami u oluji, uvijek postoji način da pronađemo zajednički zaklon i razumijevanje.

Jovana Stanišić, učenica III razreda SEŠ „Mirko Vešović“

Film „Umbrella“ je veoma emotivna priča koja nas kroz niz događaja izazvanih jednostaunim svakodnevnim predmetom, kišobranom, uводи у приču о usamljenom dječaku.

Kišobran postaje simbol priče koji nam ukazuje na važnost malih stvari u životu. Detalji, koje su nam prikazali Helena Hilario i Mario Pece, režiseri ovog filma, poput boje kišobrana, njegove istorije i putovanja, mogu dodatno dati uvid u važnost jednog jednostaunog predmeta i njegovog uticaja na srećbine likova.

Film počinje pričom dječaka ostavljenog u domu zbog nemastine njegovog oca i nemanjia mogućnosti da mu obezbijedi normalan život. Dječak, usamljen i ostavljen među nepoznatim ljudima jednu utjehu i sjecanje na oca pronađe u kišobranu. Ostali likovi ne shvataju vrijednost kišobrana, kojeg čuva i brani od ostalih. S obzirom na to da je animirani film, likovi ne govore, već je sve zasnovano na mimici, gavaru tijela i muzici u pozadini. Melodija daje dodatne znakove i pomaže nam da shvatimo i raspoznamo osjećanja likova, posebno dječaka sa žutim kišobranom. Djevojčica, koja je prikazana na početku filma, odaje nam užasak nezadovoljstvu i razmašenosti. Ta scena nam ukazuje kako često možemo biti nesvesni naše sreće i nezadovljivi smislicama, iako bi one nekome značile sve. Dječak nije živio djetinjstvo kao ostala djeca, žudio je za ocem i kišobranom koji je predstavljao sjecanje na posljednji susret sa njim. Međutim, u žutom kišobranu pronađe snagu, hrabrost, pa čak i ljubav. U filmu je prikazano kako jedan običan

predmet može biti vezan između ljudi koji zauvijek ostaju u sjecanju i vrijeme ih ne može izbrisati. Na kraju, dječak, sada veći starac, izvlači pouku iz svoje najveće Rane i otvara svoju Radnju sa kišobranima. Koliko god vremena prošlo, Rana ne zarasta i dovodi starca do halucinacije prikazane u posljednjoj sceni filma, ali ga pad vrata u realnost ukazujući na bol koji nikada neće proći. „Kišobran“ je metafora potrebe za povezanost i podrškom kojom se ukazuje da iako smo možda sami u oluji, uvijek postoji način da pronađemo zajednički zaklon i razumijevanje.

Jovana Stapišić,
učenica III razreda 6ES „Mirkov Vešović“